

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Cdo/149/2017                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6216200417                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.09.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Danica Kočičková         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:6216200417.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P. K., bývajúceho v T., zastúpeného JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP 17/29, proti žalovanému Vínica a. s., so sídlom vo Vínici, Cesta Slobody 771, IČO: 36 024 767, zastúpeného splnomocnenkyňou JUDr. Peter Tonhauser, advokát, s. r. o., so sídlom v Banskej Bystrici, J. Cikkerova 8, za ktorú koná advokát a konateľ JUDr. Peter Tonhauser, o vypratanie nehnuteľností, vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 10C/18/2016, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/374/2016 z 29. marca 2017, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) č. k. 10C/18/2016-40 zo 17. júna 2016, ktorým okresný súd žalobe o vypratanie nehnuteľností špecifikovaných v petite žaloby vyhovel. V odôvodnení rozsudku uviedol, že preskúmal správnosť záverov súdu prvej inštancie v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), pričom dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobe vyhovel, preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dňa 25. 5. 2017 dovolanie, ktoré odôvodnil poukazom na ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle ust. § 432 ods. 1 C. s. p., pričom zdôraznil, že súd prvej inštancie, so závermi ktorého sa odvolací súd stotožnil, aplikoval na právny vzťah vyplývajúci z Nájomnej zmluvy zo dňa 26. 11. 1999 nesprávny právny predpis, keďže v čase jej uzavretia bolo v platnosti nariadenie vlády č. 208/1994 Z. z. o dočasnom užívaní

poľnohospodárskej pôdy, ktoré neskôr nahradil zákon č. 504/2003 Z. z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskych podnikov a lesných pozemkov, ktorý je podľa ust. § 24 potrebné aplikovať aj na vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím jeho účinnosti, preto mali sudy na právny vzťah založený predmetnou nájomnou zmluvou v zmysle zásady *lex specialis derogat lex generalis* aplikovať uvedený právny predpis, a nie všeobecnú právnu úpravu obsiahnutú v Občianskom zákonníku. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný v dovolaní na ustanovenia § 8 a § 12 zák. č. 504/2003 Z. z., upravujúce dobu nájmu „pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku“ a právny režim „obnovenia“ nájomnej zmluvy z hľadiska uplynutia času, na ktorý bol nájom dohodnutý. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/374/2016-71 z 29. marca 2017 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zároveň navrhol, aby dovolací súd v zmysle ust. § 444 ods. 1 C. s. p. odložil vykonateľnosť rozsudku z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorými je skutočnosť, že žalovaný je podnikateľským subjektom, ktorý uskutočňuje na sporných nehnuteľnostiach podnikateľskú činnosť.

3. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalovaný v dovolaní „používa“ opakovane takú argumentáciu, s ktorou sa už súd prvej inštancie a tiež odvolací súd vysporiadal. Vo vzťahu k návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti rozsudku žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že podnikateľskú činnosť žalovaného, ktorý hospodári na pozemkoch o výmere takmer 4 360 ha nemôže ohroziť žalobca, ktorý sa domáha vypratania pozemkov o výmere 2,38 ha. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného podľa ust. § 448 C. s. p. zamietol, pretože nie je dôvodné a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia žalobcu v dovolacom konaní.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C. s. p.) a naň oprávnenou osobou (§ 424 C. s. p.), zastúpenou v zmysle § 429 ods. 1 C. s. p. skúmal, či sú splnené ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§§ 431 až 435 C. s. p.) a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

6. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 432 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

9. Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby mohol dovolací súd podrobiť dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, uvedeného pod písmenom a/ až c/ ust. § 421 ods. 1 C. s. p. a

tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v zákone (§§ 431 až 435 C. s. p.).

10. V preskúmvanej veci dovolateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom nevymedzil uplatnený dovolací dôvod - nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom - spôsobom uvedeným v ust. § 432 ods. 2 C. s. p. v spojení s ust. § 421 ods. 1 písm. a/ tohto právneho predpisu. Nie je totiž možné argumentovať tým, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky, od ktorej záviselo jeho rozhodnutie odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, bez toho aby dovolateľ poukázal na tie rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré pre konkrétnu právnu otázku tvoria ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Ak teda dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. , t. j. odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, potom mal v dovolaní výslovne uviesť, od ktorých rozhodnutí dovolacieho súdu predstavujúcich ustálenú súdnu prax sa odvolací súd pri riešení právnej otázky, od ktorej záviselo jeho rozhodnutie, odklonil.

11. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa ust. § 447 písm. f) C. s. p. odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle ust. § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. V uvedenej súvislosti dovolací súd uvádza, že takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné (§ 232 ods. 1 C. s. p.), teda, aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (6 Cdo 222/2016).

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.